

לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר
הגוי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן
בעיני כל ראייה ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש
אל בית מלכותו בזדש העשירי הוא חדש שבט
בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר
מלכות בראשה וימליכה תחזת ושתי ויעש המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר
והזחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ
בתולות שניות ומרדכי ישב בשער המלך אין אסתר
מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי
ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו בימים ההם ומרדכי ישב בשער
המלך קצה באתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על
עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך אחר
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן
המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל
השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות
המלך ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגייד
להם אשר הוא יהודי וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויבז בעיניו לשלוח
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש עם מרדכי בזדש הראשון הוא חדש

זיסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הצורל לפני המן מיום ומזדש לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר ויאמר המן
למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין
העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל
עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שורה
להניחם אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת
אלפים כבר כסף אשקול על ידי עשי המלכה
להביא אל גזי המלך ויסר המלך את טבעתו מעל
ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים
ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בזדש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפוזות אשר עני
מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה
ככתבה ועם ועם כל שונו בשם המלך אחשורוש
נכתב ונחתם בטבעת המלך ונשלחו ספרים ביד
הרעים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מצער ועד זקן טף ונשים
ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבזז פתשגן הכתב להנתן דת
בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיוודת
עתדים ליום הזה הרעים יצאו רחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
ישבו לשחות והעיר שושן נבוכה
ומרדכי ידע את כל אשר געשה ויקרע
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער
המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
אבל גדול ליהודים ועום ובכי ומספד שק ואפר

ויצע לרבים ותבואינה זערות אסתר וסריסיה ויגידו
לה ותתחלזל המלכה מאד ותשלח בנדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרה
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפנייה
ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה ויצא
התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על גזי המלך ביהודיים
לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
מלפניו על עמה ויבא התך ויגד לאסתר את דברי
מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי
כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר
כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל הזצר
הפנימית אשר לא יקרא אחזת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וזייה
ואני לא יקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום
ויגידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי
להשיב אל אסתר אל תיכמי בנפשך להמלט ביד
המלך מכל היהודים כי אם החדש תחזירישי בערת
הזאת רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר
ואת וביית אביך תאבדו וכי יודע אם לעת כזאת
הגיעת למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי
לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
גם אני ונערתי אעום כן ובכן אבוא אל המלך אשר
לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר צוה עלי אסתר ויהי ביום השלישי
ותלבש אסתר מלכות ותעמד בזצר בית המלך
הפנימית נכזז בית המלך והמלך יושב על כסא